

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ograke dežele na vse leto 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za jeden mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za jeden mesec 1 K. 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko ved, kolikor znača poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 12 h., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravljenštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34 — „Národná Tiskárna“ telefon št. 85.

Prestolni ogovor.

Končno smo učakali dan prestolnega govora. Včeraj je sedemdesetletni cesar pred zastopniki „v državnem zboru zastopanih kraljestev in dežel“ prečital — proti koncu s slabotnim, pojemanjočim glasom — tisti elaborat, ki ga je sestavilo odgovorno ministrstvo, in ki obsegajo program tega ministrstva.

Že sestava tega prestolnega ogovora je delala ministrstvu velikih težav in posuzičila v vladi sami toliko nasprotstev, da se je že povse resno uvaževala možnost ministrske krize. Sad teh bojev v ministrstvu je včerajšnji prestolni ogovor, ki se je pričakoval z največjo radovednostjo in ki je več ali manj razočaral vse stranke.

Domnevalo se je, da nam prinese prestolni ogovor jasen in določen program, da nam razkrije smer bodoče notranje politike in označi vladno stališče tako, da izginejo vsi dvomi in vse nejasnosti ter da se bodo parlamentarne stranke vsled te vladne programatične izjave takorekoč same po sebe grupirale.

Ta pričakovanja se niso izpolnila. Prestolni ogovor je vse prej kakor jasen in določen političen program in ne more nikogar zadovoljiti, najmanj pa slovenskih načodov.

V celem tem vladnem programu najdemo jedno samo točko, katera ni dvomna, v kateri je jasno izraženo, na kakem stališču da stoji vlastna. To je točka o jezikovnem vprašanju. Odstavek o zunanjih politiki ni, da bi se o njem govorilo; odstavek o gospodarskih predlogah, ki jih bo parlament rešiti obsega vse mogoče in nemogoče obljube, katerih nihče ne more smatrati za resne, ker bi jih parlament ne mogel niti v dvajsetih letih rešiti, tudi če bi iz njega kar hipoma izginila vse strankarska nasprotja.

Takisto je tudi opomin, naj bi ponehala vsaka obstrukcija, in naj bi se stranke združile na složno delovanje, in hvalisanje naše lažiustave samo akademičnega počema, realne vrednosti pa se mu ne more

pripoznati, že zategadelj ne, ker ni povedano, kako si hoče vlasta pomagati, če njen opomin ne najde odziva v parlamentu.

Odstavek o jezikovnem vprašanju pa je jasen. Tu je naravnost povedano, da stoji vlastna na stališču nemških strank in da je nasprotna prizadevanjem slovanskih narodov.

Vlastna ne pripoznavata v osnovnih zakonih zajamčene narodne ravnopravnosti, zakaj ta ravnopravnost se z nobeno besedo ne omenja, pač pa hoče stalno urediti jezikovno vprašanje tako, da se ohrani jednoten jezik v gotovih sferah uprave. Smisel tozadovnih gostobesednih izvajanj prestolnega ogovora je pač ta, da se hoče vlastna zavzeti za uvedenje nemškega državnega jezika pod katerimkoli imenom, ravnopravnost nenemških jezikov pa utesnititi na tisto najmanjšo mero, ki je dandanes sploh še možna.

Nemške stranke s prestolnim ogovrom niso prav zadovoljne. Pričakovale so več, pričakovale so, da se s prestolnim ogovorom napove slovanskim narodom boj, da se s prestolnim ogovorom pripozna Nemi kot Herrenvolk v Avstriji. In vendar bi bile lahko zadovoljne, zakaj prestolni ogovor obsega tako pripoznanje njih zahteve po prvenstvu v državi, da kaj tacega nihče ni mogel pričakovati.

Slovanske stranke vedo sedaj, pri čem da so s Körberjevim ministrstvom, kako stališče zavzema isto glede narodne ravnopravnosti, in bodo po tem uravnavale svoje postopanje.

V Ljubljani, 5. februarja.
K položaju.

Dunajska „Information“ piše: Glavno vprašanje za bodočnost nove zbornice je po našem mnenju to-le: Kakšno bo razmerje med Schönererjevem in nemško narodno stranko? Ako ostanejo Schönererjanci osamljeni, more zbornica ostati delavna; če pa se imenovani stranki združita v kakršniki obliku, potem dobimo vihar. Kajti zahteve, s katerimi prideta, in tudi priti mo-

rata, so take, da bi prisilile dešnico v boj za življenje in smrt, in bi jih tudi nobena avstrijska vlast ne mogla odobriti. „Reichswehr“ je objavila pismo Schönererja na posl. Irota. V tem pismu pravi Schönerer, da bo proti izprenembi opravilnika, in da naj hodita njegova in nemško-narodna stranka skupaj od slučaja do slučaja. Boja za nemški državni jezik se Schönererjanci udeležijo. Ako sprejme nemška napredna stranka v svojo sredo naprednjake, je Schönerer ne sprejme kot zaveznika. Sploh je Schönerer za zvezo nemških strank le od slučaja do slučaja, sicer pa hoče delati svobodno politiko, neodvisno od drugih nemških strank ter opozicijo vsaki vlasti.

Proti anarhistom.

Po italijanskem kazenskem zakoniku doslej ni bilo možno obsoditi anarhista, ki je koga umoril, na smrt. Te dni pa se je izročil senatu načrt zakona, ki določa za zločine anarhistov smrtno kazeno. Zunanji minister Visconti Venosta je pri tej priliki izjavil, da smatra za nujno potrebno, da se sklene med svetovno policijo zveza proti anarhistom. Ministrski predsednik Saracco je povedal, da se je trudil, da bi dosegel na temelju sklepov protianarhistične konference v Rimu soglasje vseh vlastij. Justični minister Giantureo je naglašal, da anarhistični zločini nimajo nobenega političnega namena, nego hočejo le prevrniti socialni red. Za svoj zakonski načrt je zahteval minister nujnost. Zakon ni reakcionaren, ampak brani le socialni red,

Vojna v Južni Afriki.

„Paris Nouvelles“ poroča, da se v londonskih vojaških krogih očita Kitchenerju, da bogatih vojnih sredstev ne zna porabiti. Baje se v Londonu govorí o nesposobnosti Kitchenerja in se smatra za neumno, ker se je izročilo nadpoveljništvo južnoafričanske armade generalu, ki nima nikakoršne vojaške preteklosti in se je udeležil samo masakra v Omdurmanu. Govori se zategadelj, da se angleško nadpoveljništvo v Južni Afriki izpremeni. V Londonu se baje miroljubnost širi ter so začeli različni listi previdno priporočati, naj se poskusí z mirov-

LISTEK.

Zimska romanca.

Spisal † Dragotin Kette.
(Dalje.)

Nagnjena je naprej in pozorno čita v svojem molitveniku. Pred drobnimi ustmi se izpreminja sapa v mrzlem zraku v sivo meglico; zdaj pa zdaj se strese devojka. Vidno ji je mraz. Ubogo dete si mislim, zakaj bi raje ne spančkala doma v gorskimi pernici! Toda ne, sem si jel ugovarjati v svojem egoizmu, potem bi je pa jaz ne videl. In Bóga mi! Vredno je, da se jo gleda. Jel sem jo natančnejše opazovati in pozabil poleg tega mašo, petje in žganje. Deklica je pozorno čitala iz molitvenika. Lahno so se ji zibale prsi, drobni prsti so listali po mašni knjižici. Včasih se je sklonila nazaj, položila sklenjeni roki v naročje in zrla na altar. Kdo je ta deklica? jel sem se vpraševali. Lepa devojka je to! Bog ve, kaj je njen oče? Ali je uradnik, ali je zasebnik, ali je tujec? Pa kje stanuje? Ah, lepa je res! In moje oči so se kar izgubile v ljubeznih potezah njenega lica, in le to sem si žezel, da bi mogel pogledati v njene oči ...

„Ite, missa est!“ zapel je z zategnje-

nim glasom stari redovnik pri altaru. Jaz pa sem se kakor iz sanj izbudit in nisem mogel pojmiti, kako da je pač mogla maša, posebno pa božičnica, tako hitro končati. Da resnico pripoznam, nič mi ni bilo prav, da sem moral iti iz cerkve. Smejal sem se sam sebi, nekdaj sem se smejal, ko sem čul, da je poslušal auerbaški redovnik tisoč let petje rajske ptičice; sedaj vidim, da bi to rajske ptičice še delj gledal, ne da bi opazil, kako čas hiti.

Kmetje so jeli riti iz cerkve. Hoteč drug drugega prehiteti, suvali so drug drugega v hrbet in komolce, ženske so se pehale za njimi. Jaz pa sem stal še vedno pri kropilniku, sam nisem vedel prav za prav, zakaj ... Ko je pa odšla lepa deklica v spremstvu neke stare gospe, pokropil sem se tudi jaz in zapustil cerkev. Vprašanje, „kje je neki doma“ mi ni dalo miru, zato sem sklenil jima slediti.

„Mama, pater Inocenc pa je bil danes hripav!“ zasmajala se je deklica, ko sta bili s staro gospo na trgu. Starka je nekaj godnjala, ne vem, ali jo je karala ali kaj, na to pa je odvrnila hčerkica nekako nedolžno očitajo: „No — res!“ Zavili sta v stransko ulico in obstali pred lepo, jednodostropno, hišo v katero sta takoj izginali ...

Jaz pa sem ostal sam na cesti. Čudno

čustvo se me je polastilo. Ne le dolgčas, ampak tudi nekako osamljenost sem začutil v svojem srcu, in vendar nisem bil nesrečen; kajti tudi nekako sladko čustvo se je namestilo v njem, ali kaj je bilo to, sam nisem dobro vedel, ali ljubezen ali upanje ali kaj druga.

Toliko pa vem, da si tisto noč nisem mogel izbiti iz glave lepe devojke, ki sem jo videl pri polnočnici.

III.

Ko sem pripovedoval drugi dan svojemu dobremu znancu Radivoju dogodbo minole noči, smejal se mi je ter dejal: „Eh, to je Belétova Mimi, kaj je ne poznaš še?“ „Njen oče“, nadaljeval je, ko sem mu povedal, da je ne poznam, „je uradnik, ima dosti let, malo denarja pa to punico. Dečko, ta ni nobena kravica“, končal je Radivoj.

Bil je bolj praktične nature, in jaz mu nisem zameril njegovega govorjenja. Visok mladenič, a suh kot trska, imel je modrošive oči, pod nosom pa par belih ščetinic. Za ženske ni maral, a pečal se je z literaturo. Bila sva dobra prijatelja, ker je bil dobrega srca, če se tudi najina načela niso vedno strinjala.

„Že dobro, Radivoj“, sem dejal po njegovem pojasnili, „da le vem, kdo in češčava je, drugo me ne briga. Ali greva na trg?“

nimi pogajanji. In temu se ni čuditi. Izvedelo se je, da je pokojna angleška kraljica Viktorija v svoji bolezni mnogo govorila o miru, in njene zadnje besede so bile baje: „Skrbite, da se kmalu sklene mir!“ Take vesti ne morejo ostati med narodom brez globokega vtiska, ali še bolj delujejo za mir — epidemične bolezni, ki divijo tako strašno v angleški vojski, da umre vsak teden 600 do 800 vojakov! To je strašno število, tako velikansko, da je skoraj neverjetno. Vendar pa se poroča o novih operacijah Burov in Angležev. Iz Kapstadta javljajo, da se izvršuje kombinirana akcija mnogih burskih poveljništv od severa do severovzhoda proti jugu. Buri nameravajo vdreti v Kaplandijo, kjer se baje Angležem ne godi dobro. Sedmero angleških kolon pa operira hkrati proti vzhodu Transvaala, v smeri Johannesburg-Pretorija in proti železnici, ki vodi v Delagoo. Predstraže polkovnika Marshala so 2. t. m. med krajema Sannaspot in Shabanchu zadele na oddelek Deweta, ki se pomika z mnogimi vozovi proti jugu. Lord Kitchener je brzojavil 2 t. m., da so Buri — okoli 1000 mož — zgrabili angleško posadko v Modderfonteinu, južnozahodno Krügersdorpa. Buri so ujeli vso posadko, a jo zopet izpustili, ko so jim častniki prisegli, da se ne bodo več vojskovali, in ko so vojaštvu vžgali znamenje, da je bilo ujet. Angleški vojaka s takim znamenjem ustreljeli Buri takoj, ako jim pride še jedenkrat v orožju v pest.

Dopisi.

Iz Škocijana na Dolenjskem, 3. februarja. Naša občina je velika, fara pa je še večja. In do sedaj smo imeli vedno tri „gospode“, sedaj pa imamo te samo po imenu, dejansko pa izvršuje svoj sveti posel samo jeden, samo prismojeni Matevžek. Gosp. župnik že kake dobre tri meseca ni bral maše, in ga tudi sploh ni bilo nič iz sobe. Pardon, o da, takrat na dan volitve sta ubozega starega reveža privlekla Matevžek in še jeden, češ, da mora iti volit, čeprav takoj umre! — Bojanca pa

„Jaz ne bi šel posebno rad. Mraz je, pa čitam tudi ravnokar Ševčénka.“

„Pojdi, pojdi, lepo te prosim, da ne bom hodil sam,“ jel sem ga nagovarjati in nazadnje sem ga res spravil, da se je udal. Na Mestnem trgu je bilo vse živo. Ves cvet mestne gospode se je tu zbral, da se navžije lepega solnčnega dne, ki je sledil mrzli noči. Sicer je še vedno nagajala drobna meglica, toda proti poldnevu se je morala popolnoma umakniti toplim solnčnim žarkom. Veselo šepetanje, govorjenje in smejanje je napolnjevalo ves trg. Tu je šetala vrsta mladih devojk v družbi čokatega dunajskega študenta, oblačenega po najnovejši modi; sedaj pa sedaj je zasukal se v polukrogu in popravil ščipalec, govoril malo, a smejal se veliko. Tam se je držalo dolgonosega mladeniča malo, nervozno dekleto in koketovalo na vse strani. Tam zopet so korakali mišejbradi študentje, hitro, kakor da bi šlo za stavo, mahali z rokami in kritikovali Bog ve kaj. Z neko visoko zraslo gospico pa je šetala — Mimi. Ah, kako je bila lepa! Njene lepe modre oči so zrle tako melanolitično, a dražestno je kontrastiral z njimi nežni smehljaj na licih, nadahnjenih z lahno rdečico. In potem še njena poželjiva usteca ... prav za res, kot nalač so ustvarjena za poljub.

(Dalje prih.)

že tudi dalje kot jeden mesec nismo videli. Priopoveduje se, „da ga je Bog štrafal“, ker je poprej cele noč razsajal in vplil in pil. Bil je le prepogosto skrivenostno sladko ginjen, in to mu je menda nakopalo boleznen. Gotovo je ta bolezzen zanj velika škoda, ker sedaj ne more z vinom „barantati“, nasprotno pa zopet velik dobitek, ker ne sme v bolezni vina piti. Kako resničen je pregovor: „ni nešreče brez sreče“. — In tako je pri nas sedaj duhoviti Kosek vsegamogočni in vsegavedni vladar! To je tisti Kosek, ki je rekel, da je on več kot Marija, mati božja; najbrže pa ima tudi nekaj sv. duha od dra. Žlindre. Tega Kosa ljudstvo nikdar ni moglo videti, in zato se ni čuditi, da tako malo ljudij cerkev obiskuje. Vera peša, da, če peša, pa ste sami krivi!

Bližajo se naše občinske volitve, in Matevžek se tudi že polagoma napravlja na delo. Pa vrli škocijanski občani mu bodo pokazali, da so tam sami gospodarji in ne Kosek, kakor so že pokazali pri državnozborskih volitvah. Pomagale Vam ne bodo ne laži, ne grožnje in tudi Vaša branilnica ne! Bahate se sicer s stotaki — katere so delavci iz Amerike v Vašo hranilnico poslali — po gostilnah in jih ljudem tam pod nosove rinete, pa tudi stotaki Vam ne bodo pomagali. Kajti kmet Vas pozna in se vedno umakne črni sukni, če le more! Prav ima! Najbolje napravite, da se v volitve nič ne vtikate in se malo bolj za šolo in spovednico brigate; potem Vam ne bomo pa nič rekli, čeprav malo sem in tja preveč v kozarec pogledate in greste tudi k Čudovanovim v vas!

Iz Postojne, 3. februar. V „Slovencu“ od 28. jan. nahaja se dopis iz našega kraja poln jezuitskih zavijanj in lažij. Da našim gospodom iz farovža popis svedčenega pogreba v bolnišnici umrlega reveža ne bo ugajal, smo dobro vedeli, a da bodo ti ljudje še toliko nesramni in v škofovem listu nanj odgovarjali, ko imajo ravno oni največ vzroka lepo tiko biti, da se njih umazana „krščanska usmiljenost“ do revežev še bolj v javnost ne spravlja, to pa vendar ni bilo pričakovati. V „Slovencu“ se skuša torej ta farovška gospoda oprati zaradi pogreba tega reveža, katerega naš dekan ni hotel na pokopališče spremeti, ker siromak niti 2 gld. 40 kr. ni zapustil da bi si zamogel dekan svojo pot plačati, a „ofrala“ se ne bo, ker je vsakemu predobro znana njih požrešna usmiljenost; v prvi vrsti je denar, potem pride šele požnost, seveda dobro plačana, zastonj ne store ti gospodje niti koraka.

Dopisnik „Slovenčev“ piše: „Dne 15. jan. je v postojnski bolnici umrl „berač“ Jožef Žitko. Dekan je odredil, da se ob postavnem času pokopanje in sicer tako, kakor so se doslej (?) „berači“ pokopavali“. To je vseskozi laž, ker Žitko ni bil nikdar berač, marveč on si je do pozne jeseni svoj sicer borni kruh služil, dokler ni obolel. Ker je bil pa ves čas svojega življenja poštenjak in je svoja mlajša leta pri vojnih prebil, ter se udeležil raznih bitk na Laškem, Ogrskem in v Šlezvig-Holsteinu, bi bil zaslužil pač tudi od strani naše duhovštine malo več spoštovanja, zato je bilo tudi naše ljudstvo sploh ogorčeno nad postopanjem iste, kar je najbolje pričal pogreb sam, katerega se je udeležil ves občinski odbor s svojim županom na čelu in nepregledna množica ljudstva vseh stavov, svetili in krsto nosili so domači fantje, ravno tako križ in venec spredaj, a duhovnika pa ni bilo poleg — ker revež nič denarja ni zapustil!

Dopisnik „Slovenčev“ nadalje trdi, da se je marsikdo nad tem pogrebom spodikal in jezik na pogrebce; da, da, ljudstvo je bilo res ogorčeno in je svoji jezi tudi duška dalo, a to je veljalo Vam gospoda usmiljena iz farovža. Kdo bi se pa vendar zamogel jeziti čez pogrebce, ko je skoro vse šlo za pogrebom, kar je le količaj časa imelo, drugi, katerim ni bilo mogoče zraven, so pa sploh ta čin odobravali? Iz kakega uzroka pa potem g. dekan ni sam prišel na pokopališče, akoravno je bilo lepo in suho vreme, ko je vendar vsakomur znano, da sicer ne pusti nobenega pogreba in bi se za par grošev dal tudi v najhujši burji na vrh Soviča zvabiti. Zakaj? Sram Vas je bilo, sram! ko ste videli, da se celo Postojna za to zanima, in bali ste se kako krepko besedo od priprstih ljudi slišati, zato ste pa raje

Vašega namestnika poslali, kateri je pa tudi prepozno od založke strani dobil.

Sploh je pa najbolje, da o ljudski nevolji lepo molčite in ne lažete po „Slovencu“ saj ste se vendar lahko prepričali o priliki zadnjih volitev koliko veljave imate med ljudstvom. Dosti ste se pehal in nagovarjali ter pretili s hudičem in peklom, a opravili ste bore malo. Res, da Vas je bilo sedaj 18, a pred štirimi leti le 12, toda do številke 18 vam je pomagalo 5 nemčurjev in en klerikalec z kolidvora, domačinov, in sicer najbolj zabitih, je pa ostalo vendar le 10, kakor pred štirimi leti, in tudi tem desetim bo sčasoma še mrena z očes padla, da bodo Vašo stranko za tako spoznali, kar je v resnici.

Iz vipavske doline, 3. februarja. (Kaj bikurat Žnidarski na Rzelji pri Vipavi za 10 krajcarjev rad videl!)

Te dni pripeljala je bila neka ženica žaganje na Rzelj na prodaj. Pred župniščem ustavi oslica ter stopi v župnišče. Kaj pri vstopu popade jo mal psiček. Toda navzlic temu gre pogumno dalje, ali pogum je moral trdno plačati, kajti v trenutku zapodi se jo drug večji pes pod krila ter jo ugrizne nekam, česar se ne more tu imenovati.

Na vpitje približa se tudi kurat Žnidarski. Ženica se mu potoži in se zagrozi s tožbo, ker jo je pes na neki delikaten del telesa ugriznil. Mesto da bi bil ženo potolažil in odškodoval, ponudil je ženici 10 krajcarjev, aka mu po kaže tisti del telesa, na katerem rega jo je pes ugriznil. Mož mora imeti zelo hudo in razdraženo kri, da ga staro, suho in uvelo telesce tako silno razburi, in župnik Ažman je imel menda res prav, ko je dež zboru trdil, da imajo župniki in kaplani večje poželenje mesa kakor kmetje, ki samo repo in fižol jedo.

Ženica se je kuratu primerno odrezala ſla do župana na Planino, povedala mu ves dogodek, in da bi imela zanesljivo pričo za telesno poškodovanje, vzdigne krila in pokaže tisti del telesa, na katerem rega jo je pes ugriznil. Mož mora imeti zelo hudo in razdraženo kri, da ga staro, suho in uvelo telesce tako silno razburi, in župnik Ažman je imel menda res prav, ko je dež zboru trdil, da imajo župniki in kaplani večje poželenje mesa kakor kmetje, ki samo repo in fižol jedo.

Ženica se je kuratu primerno odrezala ſla do župana na Planino, povedala mu ves dogodek, in da bi imela zanesljivo pričo za telesno poškodovanje, vzdigne krila in pokaže tisti del telesa, na katerem rega jo je pes ugriznil. Mož mora imeti zelo hudo in razdraženo kri, da ga staro, suho in uvelo telesce tako silno razburi, in župnik Ažman je imel menda res prav, ko je dež zboru trdil, da imajo župniki in kaplani večje poželenje mesa kakor kmetje, ki samo repo in fižol jedo.

Iz Zagorja ob Savi, 4. februarja. Strelski klub sme biti ponosen na svoj plesni venček, prirejen dne 2. t. m. Srednjo dvorano okrasila sta gg. Rainer in Birola za klub pomembno in tako lepo, da se sme po vsej pravici reči, v Zagorji dosedaj še nikjer ni bilo tako okrašeno. Prepričajo se o tem še lahko oni Zagorci, ki teža ne verujejo. Koliko se v enem letu pri godbi lahko doseže, ako imajo sodelujoče moči veselje in se ne strašijo truda ter ne zamerijo svojemu kapelniku, ako jih ta morda tudi kdaj okrega, to smo tudi spoznali. Isto velja tudi, kar se petja tiče. Godba je igrala izvrstno in ustrajno, a tudi vrli pevci so častno rešili svojo nalogo. — Oboje je vodil gospod L. Habat, kateremu se k uspehu sme čestitati.

Zabave ne bodo opisovali podobno. Četvorko, katero je plesalo 12 parov, vodil je spretno gosp. Singer. Udeležencem se je raz obrazov bralo, da so se imenitno zabavali.

Počastili so strelski klub tudi cenj. gostje iz Ljubljane, Zaloge, Litije in Save. Tem, kakor onim domačinom, ki so se odzvali vabilu, ostane prvi plesni venček strelskega kluba gotovo nepozaben, kajti bil je povsem res krasen večer to.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. februarja.

— Osebne vesti. Poštar g. Alojzij Ravnikar v Cerknem je imenovan poštarjem pri poštnem uradu Ljubljana 3 Službi sta menjala poštni poduradnik gosp. Fran Srebotnjak v Ljubljani in poštni ekspedient g. Fran Kramar v Novem mestu. Stalno nameščeni so poštni služi gg. Vinko Leban, Štefan Kump in Josip Mesojedec v Ljubljani, Anton Rink v Novem mestu, Josip Benkoč v Št. Petru in Ivan Cigoj v Gorici.

— Veselova drama. V štev. z dne 1. februarja „Slovencu“ se nekdo norčuje iz Veselove drame, češ, da niti gotovo ni, če jo je bil rajni dekan sploh pisal. Vesel je v resnici bil spisal neko zgodovinsko dramo; to hočem dokazati! Ko je prišla v

Ljubljano vest, da je Vesel umrl, pisal sem takoj gospodu dr. Kržišniku, kaplanu v Trnovem, naj mi poroci kaj o Veselu in njegovi literarni zapuščini. In gosp. dr. Kržišnik mi je kmalu nato poslal par podatkov iz življenja svojega ravnega chefa. Med drugim mi piše g. dr. Kržišnik tudi tole: „Ima Vesel nameč tudi jedno žaloigro v rokopisu, spisano že davno (menda pred kakimi 30 leti, o priliki, ko se je razpisala neka nagrada.) Dejanje se vrši za časa pokrčevanja naših pradedov, (kakor „Kret pri Savici“). Nastopajo Drah, Avrelj, Volkun (Valdungus). O neki priložnosti mi jo je pokazal. Pravil mi je, da je poslal k natečaju; pregledovalci (Stritar in zdi se mi, Levstik) so trdili, da je prvi del dober, a drugi del, ki ga je delal hitreje, ker se mu je mudilo, da je treba popraviti. Nagovarjal sem ga, naj jo pre dela, in to v kratkem. Ugovarjal je sicer, da ne utegne, a malo ne go tovo bi jo bila — jaz bi mu bil več ali manj pomagal — po novem letu (1901) urenila, če bi bil (Vesel) ozdravel...“ Tako mi je pisal g. dr. Kržišnik dne 16. decembra preteklega leta. Mislim, da so sedaj prepričani vse neverni Tomaži, da je Vesel res spisal dramo, saj je to dramo gosp. dr. Kržišnik sam videl! Jaz sem bil na podlagi dr. Kržišnikovega pisma omenil tudi v nekrologu v 1. letosnji številki „Lj. Zvona“, da je bil Vesel spisal neko dramo. Ne vem, kdo je zadnjič vprašal v „Narodu“, kje je sedaj Veselova drama, ali to vprašanje je vsekakor umestno. Gosp. dr. Stor nameč pravi, da med literarno zapuščino še ni našel nikake drame. Toliko v stvarno jasnilo!

A. Ašker c.

— Gonja zoper napredne časopise. Iz Medvod se nam piše: V Preski je župnik te praznike pridigoval tudi zoper napredne časopise. Dejal je, da v tovarni v Goričah čitajo možje še prepopovedana časopisa „Slov. Narod“ in „Rodoljuba“ in dostavil grozilno: Le meni jih naznanite! I, hudič, gosp. fajmošter, kdo pa ste Vi, da tako oblastno govorite? Kdo se Vas pa boji? In kdo ima pravico, časopise prepopovedovati? Ako bi bila „Slov. Narod“ in „Rodoljub“ prepopovedana, bi ne hodila v svet; ker pa redno prihajata, nista prepopovedana. Fajmoštru v Preski bi svetovali, naj v prihodnje več ne laže s prižnice, sicer zna kaj doživeti. Tisti, ki tako trdno spe, kakor kralj Matjaž v svoji gori, mu še kaj verjamejo, drugi so pa že davno prišli do spoznanja, da v celi fari je ravno fajmošter najmanj koristni ul cloveške družbe.

— Eksmisijonar Ferjančič v Gočah pri Vipavi moli še zadnje ocenaše za srečni izid kazenske obravnave zaradi znanega tolovajstva, in pa za srečno zmago nad hudočnimi liberalci, ki so tako „nesramni“, da tirajo svojega dušnega pastirja in najpobožnejše in najnedolžnejše njegove ovce od sodišča do sodišča. „Gorje jim!“ kliče Ferjančič. „Mi se jim bomo smijali, a oni bodo jokali!“ „Nič se ne bojte“, tolaži jih vsak dan v cerkvi, „saj smo vsi nedolžni, nič se nam ne more zgoditi, mi delamo vse za sv. vero in Jezus nas bo rešil“. — „Naši liberalci, obrekovalci, lažnivci, plačali nam bodo vse stroške, ki nam jih napravljajo, in vsi, kar jih je bilo oni večer v županovi hiši, vse pojdejo na Žabjek ričet jest. Ako pa vendar katerega izmed nas zaprejo, nič ne dé, ravno taki se zoper vrnemo in ravno tako bomo delali kakor do sedaj.“ — Tako odobruje naše popče še sedaj napad na županovo hišo ter objubuje, da bode po tej končani aféri še kaj jednega provzročili! Mi pa menimo, da bodo vendar jedenkrat višja oblastva za to skrbela, da se spravi tega bujskača tja, od koder je prišel! Pred kratkim grozil je v eksmisijonski cerkvi onima družinama, ki sta pristopili k pravoslovju, ter rekel: „Sicer pa tudi tam ne bodo marali za nje, saj taki ljudje, ki zapustijo svojo vero, so smeti, katere bodo od povsod izmetali“. — Na to dovoljujem si vprašanje: Kako pa naj imenujemo one ljudi, ki zapustijo stan, v katerem so objubili vedno uboštvo, vedno devištvo itd., kateri pa potem potujejo z mlado vdovo v Rim, katerim so sedaj najljubša vsakdanja družba ženske z ne prav lepo proteklostjo, in kateri mesto da bi zapeli za kratek čas kako lepo Marijino pes-

mico, pa si žvgajo pri belem dnevu, na javni ulici (28. decembra 1900): „Ich komme direkt vom ...?“ Da, da, tudi taki so potrebni, da se jih izmete!

— Kaj porečajo mariborski rudečkarji? Od Savinje se poroča: Nikdar še ni savinjski vlak tako težko vozil kakor dne 3. januvarja popoludne, ko je peljal domu pijoano „ljudsko voljo“, oziroma Žičkarjev volioce. Vsi so ga imeli pod „kapo“, najbolj seveda „voditelji“ ljudske volje, sladko ginjeni duhovniki. Uganjali so razne „šale“ v svoji „sveti navdušenosti“. Najbolj impoziral je neki župnik, kateri je na neki štajiji pokazal svoj dolgi krasni jezik ter po kravje zabolil beeeeee — . Gospod Josip Dikorti iz Ljubnega ali poznate tega „olikonega“ župnika? Vsi navzoči so se čudili dolgosti župnikovega jezika! Neki socialdemokrat je pa rekel, danes so pa krave volile Žičkarja! — Mariborski rudečkarji nameravajo Dikortija poslati v Šent Pavel, da se oni v ondotnem izobraževalnem društvu!!

— „Glasbena Matica“ priredi tekmo sezone dva redna koncerta, dne 3. marca in 1. aprila t. l. Prvi koncert bode instrumentalni s sodelovanjem pevskih zborov in solistov, na drugem pa se bo izvajal Haydnov oratorij „Štirje letni časi“. Redne pevske vaje so se že pričele. Prihodnja vaja za moški zbor je jutri, v sredo, 6. februarja, sicer pa redoma vsak ponedeljek in sredo.

— K jubileju „Triglava“ je došlo tudi mnogo brzovajk. Iz Ljubljane 14, in sicer so brzovajili: dr. Oražen, dr. Hočvar, dr. Novak. — „Ljubljanski Sokol“

— „Omisje pri roži“, — „Ljubljanska Tartaria“, — dr. Geiger, dr. Rudež, Zupančič, — „Zaveza učiteljskih društev“, — „Pevsko društvo Slavec“, — dr. Bisečki, — „Stare hiše“, — „Slovenski osmošolci“, — župan Hribar, — Krsnik, predsednik „Save“, — „Glasbena Matica“, — dr. Jožef Furlan, Katinca Furlan; iz Gradca 8, in sicer:

„Hrvatska“, — „Stare hiše“, — Dedinac kot predsednik „Srbadije“, — „Hrvatje“, — Senčar, — Raznožnik, Goršč, Smerdu, Šabec, — dr. Demeter Bleiweis-Trstenški, — Gorčič, Lapajne, Majcen, Makso in Gvido Pregl, Senčar, Brolj, Kovačič; z Dunaja 4, in sicer: dr. Tavčar, dr. Ferjančič, Plantan, Gabršček, — dr. Papež, dr. Kac, — Tičar, Demšar, Rus, Brezic, Prijatelj, — hrvatsko akad. društvo „Zvonimir“; iz Celja 3, in sicer: dr. Juro Hrašovec, — dr. Dečko, — Drag Hribar; iz Celovca 3, in sicer:

„Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“, — dr. Kraut, — Legatin Kušej; iz Gornjega grada 2, in sicer: „Narodna čitalnica“, — Ptlek, Kocbek, Pasto, Šjanec, Knez, Kranjc, Mikuš, Rup; iz Kozjega 2, in sicer: župan Elsberger, — dr. Ščibrar, dr. Plik, dr. Peitler; iz Litije 2, in sicer: Šinkovec, Wester;

— „Litija“; iz Velenjega 2 in sicer: rodbina Skaza, Sager, — dr. Chloupek; iz Gorice: Rutar, Kragelj, Fon, Gruntar, Lepušček, Bisail, Komavec; iz Kranja: „Narodna čitalnica“; iz Kranjske gore: dr. Rogina; iz Logatca: dr. Kraut, Prevec; iz Metlike: dr. Dereani, dr. Cvetko; iz Novega mesta: dr. Defranceschi; iz Podgrad: dr. Hrovatin; iz Plovdiva: prof. Bezenšek; iz Prage: Čenek, Gosa, Meža, Mendl, Stojan; iz Senožeč: notar Korber; svetnik Novak; iz Šmarja: dr. Mukolofec; iz Trsta: dr. Dolenc, Gabrijelčič, Korošic, dr. Preželj; z Vranskega: „Vraska Vila“ in „Čitalnica“; iz Zagreba: „Slov. akademiki“; z Zidanega mosta: dr. Homan, Prevec. — Pisma so pisali iz Ljubljane: dr. Josip Furlan; iz Kaluge (Rusko): prof. Štiftar; iz Gradea: dr. Ipač; iz Novega mesta: prof. Rutar.

— „Slavčeva“ maskarada pod imenom „Veliki pustni korzo“, dne 10. februarja t. l. v „Narodnem domu“ bode pravo razkošje veselja v predpustnem času. Obsirna Sokolova dvorana bode tudi letos v ta namen krog in krog slikana, in bodo posamezni oddelki označevali korzni prostori. Iz Prešernovih ulic, kjer bode blagajna, do spelo se bode na prostrani Marijin trg, kjer se vrši ples, in kjer svira godba, v ozadju pa se odpira panorama z razgledom na franciškanski vrt, Špitalsko ulico in — redko čudo pozimi — na „ozeleneli“ grad. Na lev in desni strani bodo bogato z zelenjem okraš

krat prirejena okoli in okoli za gledalce, torej tudi tamkaj, kjer ni bilo še dosedaj galerije, bodo okna za gledajoče občinstvo. Zatrjuje se nam, da bodo iz oken bombaridrali „korzo“ s šopki, pomarančami, konfetijem (seveda salonskim) itd. Nasprotno pa jih klovni, črevljarski učenci in drugi ne ostanejo ničesar dolžni, streljali bodo s temi predmeti nazaj. Živahnosti toraj ne bodo primanjkovalo, ker baš „pustni korzo“ je ono toriče veselja in zabave, ki dovoljuje najrazličnejše maske, največji haló in višek razposajenosti, nagajivosti, dovitipnosti in povsem prosti in neprisiljeno občevanje mej seboj. Moderni konfeti itd. prodajali bodo na „korzi“ slavnoznan „konf arji“.

— Maskarada pevskega društva „Ljubljana“. Prva predpustnih maskarad je v soboto uspela prav lepo. Sokolova dvorana je bila, ne sicer natlačeno polna, a vendar jako dobro v vseh prostorih obiskana, in je bilo posebno mnogo lepih in karakterističnih mask. Vstopna vrata in zadnja stena dvorane so bila naslovu maskarade primerno dekorirana, in je posebno fontena pred razstavino palačo s spreminjačočimi se lučnimi efekti naredila prav krasen utis. Dekorativne slikarije je izvršil g. Waldstein, gledališki mojster in dekorativni slikar, prav dobro in strokovnjaško. Stranski steni pa sta bili okrašeni s trobojnicami, visečimi na drogovih in z zelenjem, ob levi steni v sredini pa je bil egiptski paviljon in pod malo galerijo kitajski paviljon in bogat bufet raznih okrepil. Izmej mask omenimo posebno krasno „vijolico“, „jagode“, ljubko „Ljubljano“, „Kočevko“, „vrtnico“, „zvonček“, razne „bebe“ in „domine“, „postiljunko“, „zvezdo“ in mnoge druge fantaziske maske raznih vrst, izmej moških pa: pašo Effendi Elli, Bure, Russa, Poljaka, gigerle, klovne, žida, žabe itd. Ker ni bila prevelika gneča, se je moglo plesati precej dobro, in sta posebno zanimanje vzbujuja plesa „Les lanciers“ in „Česka Beseda“, katerega je izvajalo vsakega po 36 parov, kadrilje pa je plesalo okolo 80 parov. Vse plese je vodil z znano spretnostjo g. Gotthard. Obiskovalcev je bilo okoli 550, in je bila zabava animirana in neprisiljena. Maskarado so posetili: g. župan Hribar z gospo soprogo, več družih odličnejših rodnih ljubov in članov raznih narodnih društev, nekaj gg. štabnih častnikov in mnogo gg. častnikov raznih tukajšnjih polkov, deputacij, „Sokola“ in „Slavca“ itd. Tako je torej letosna maskarada društva „Ljubljane“ bila vredna naslednica lanske, ki se je bila povzdignila na višje stališče in je tudi letosni priporočila do najlepšega uspeha, bodisi v gmotnem, kakor tudi v moralnem oziru. Meščanska godba pod vodstvom g. kapelnika Beniška je krepko svirala in so se plesalci in plesalci pri njenih zvokih neumorno sukal do ranega jutra, ko se je ljubljanska pariška razstava zaključila, in so se nje obiskovalci razkropili na vse kraje, z zavestjo, da je bil „izlet v Pariz“ prav lep in prijeten.

— Vodnikova beseda v Šiški, dne 2. februarja, se je odlikovala po oblini udeležbi odličnih gostov. V Koslerjevi — z bršlinom, zrcali, cipresami in lepo Vodnikovo podobo ter narodnimi zastavami bogato in okusno dekorirani dvorani — nastopil je moški zbor društva „Slavec“ in zapel več pesmi tako do ro, da so mu poslušalci izrekli glasno pohvalo in zahvalo. V „nagovoru“ je g. D. povdralj, da spisi in dela ne kažejo Vodnika le plametečega domoljuba, učenjaka in plodovito delujočega pravka, marveč tudi odkritosrčnega, svobo doljubnega in tolerantnega moža-svečenika, katerega nazori v socialnem narodnem življenju se ne križajo z glasbo, petjem, plesom in karkoli Slovencem služi v vedrilo in izobraženje. — Vojška godba svirala je več koncertnih točk ter je tudi pri plesu vstrejno in izvrstno igrala. V presledkih prepeval je mešani zbor čitalnice, pomnožen po odličnih pevcih iz Ljubljane in s prijubljenimi pesmicami že itak dobro razpoloženje občinstva še bolj oživil. Ples in pesem vrstili so se vso noč, do pol 5. ure, v radost številnih častilcev Valentina Vodnika, priateljev in društvenikov.

— Z Bleda se nam poroča: Pretečeno leto se je občina razdelila v dve samostalni občini, Ribno in Bled, ter kaže ljudsko štetje za sedanje občino Bled: leta 1890. število hiš 281 in 1389 duš, leta 1900. število hiš 361 in 1782 duš. Občina je torej narasla za 81 hiš in za 393 prebivalcev.

— Promoviran bo g. Matevž Senčar, avškultant v Ljubljani, v sredo, 6. t. m., na vsečiličtu v Gradcu doktorjem prava.

— Umrl je v Trstu nadzornik „Tržaške posojilnice in hranilnice“ gosp. Andrej Mušič, rodom iz Senožeč. N. v. m. p.!

— Telovadno društvo „Sokol“ v Postojni si je izvolilo pri občnem zboru dne 18. prosenca t. l. starostom dosedanjega podstarosta br. Remic Franceta, gostilničarja v Postojni, podstarostom br. Jurca Pavla in odbornikom br. Šeber Maksa, Paternost Franceta, Paternost Jožeta, Baraga Andreja, Ditrich Franceta, namestnikom pa br. Ditrich Ludovika in Burgar Andr. Dosedanji starosta g. dr. Dr. Treo je bil imenovan enoglasno častnim članom. Maskarado priredi društvo dne 16. t. m. v prostorih pri „Ogrski kroni“.

— Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu januvarju 1901 je 194 strank vložilo 54 399 K 22 vin., 203 stranke dvigale so 43 243 K 08 vin., 30 strankam se je izplačalo posojil 20 430 K. Denarni promet 238.517 K 34 vin.

— Čitalnica v Ribnici priredi na pustno nedeljo dne 17. svečana v salonskih prostorih g. A. Arka maskarado. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Vstopnina za člane 60 v., za nečlane 1 K.

— Iz Novega mesta se nam piše: Veselica, katero je priredil „dolenjski Sokol“ 26. januvarja t. l. v prostorih „Narodnega doma“ v Novem mestu, je pokazala, da so je društvo vzbudilo iz svojega dolgoletnega spanja, da se je jelo zopet gibati in zavdati svojih dolžnosti. Uspela je veselica v vseh točkah sijajno. Tamburaški zbor „dolenjskega Sokola“ je pod vodstvom brata Kende razmeroma težke točke proizvajal jako fino, dasi ni še dolgo, kar se je ustavil. Zahvala za to gre v prvi vrsti požrtvovalnosti in spretnosti voditelja zabora. G. Ignac Hladnik, dirigent „dolenjskega pevskega društva“, je tudi sedaj hvalevredno pokazal, kaj da more na čelu čilih moči nuditi občinstvu. Burno pohvalo je žel solospev g. Grajlanda; „Nezakonska mati“ je kakor ustvarjena zanj. Pel je s čustvom in na občno zahtevanje je dodal programu še pesem „Kam?“. G. Predalič je že itak znan kakor nekak unicuum v komičnih ulogah, njegov „Cunjar“ je vzbujal splošno veselost. Jednodejanjka „Vojški nabor v Zakotni vasi“, izborna prevedena iz nemščine od g. * *, zasoljena z mnogimi dobitki, občinstvu kar ni dala do sape priti. Vsi igralci so rešili svojo nalogu. Po igri se je unel živahan pes, ki je trajal, kakor še nobeden ta predpust, do 5. ure zjutraj. Vse je bilo zadovoljno z izidom veselice, „dolenjskemu Sokolu“ pa je čestitati na uspehu, ki ga je žel.

— Mestna hranilnica v Novem mestu. V mesecu januvarju 1901 je 271 strank vložilo 67 604 K 36 vin., 174 strank vzdignilo 38 345 K 91 vin., torej več vložilo 29 257 K 45 vin., 5 strankam se je izplačalo posojil 35.100 K, stanje vlog 1,534.303 K 43 vin., denarni promet 246 008 K 09 vin.

— Hotel v Novem mestu. Hotel Schwarz je vzel za dobo šestih let v najem g. Peter Ebner. Hotel je popolnoma prenovljen in na novo urejen in je za potnike v vsakem oziru kar najbolje preskrbljeno.

— Savinska podružnica „Slovenskega planinskega društva“ naznanja, da vsele slabega vremena ni bilo na svečinico občnega zabora, kakor smo poročali, da bode, ampak se je isti preložil na nedeljo, dne 10. t. m. ob istem času in po istem vsprednu kot bi se vršil dne 2. t. m. Glede na važnost planinskega društva je želeti obile udeležbe.

— Bakteriologičen tečaj. Na živnodržavniški visoki šoli na Dunaju prične se tekoči mesec tečaj o bakteriologiji za živnodržavnike. Tega za Avstrijo prvega tečaja udeleži se s Kranjskega o. kr. okrajin živnodržavnik g. Hugo Turk.

— V blaznosti. Antona Adamiča z Vrhniko, ki je po ljubljanskih prodajalnicah kradel razne malenkosti in je bil pred kratkim aretiran, so poslali iz sodnega zapora v blaznico, ker je po mnenju sodnih zdravnikov na umu bolan.

— Mestna posredovalnica za delo in službe. Od 26. do 31. januvarja je dela iskalo 15 moških delavcev in 41 ženskih delavk. Delo je bilo ponudeno 5 moškim delavcem in 27 ženskim delavkam. Stanovanja 1 ponudba, 2 najemnika; 80 delavcem je bilo 52 odprtih mest nakazanih in

v 31 slučajih se je delo vpredalo in sicer pri 6 moških delavcih in 25 ženskih delavkah. Od 26. do 31. januvarja je došlo 279 prošenj za delo in 203 deloponudeb 420 delavcem je bilo 254 odprtih mest nakazanih in v 155 slučajih se je delo vpredalo. Delo ali službe dobe takoj 4 konjški hlapci, 2 prodajalci, 1 natakarica, 1 gospodinja, 1 hotelska kuharica, 1 fina soberica, 3 fine kuharice, 2 navadni kuharici, 7 deklic za vsako delo, 6 deklic k otrokom, 4 dekle za kmetska dela. Službe iščejo: 1 trgovski pomočnik, 1 silkar, 1 podobar, 2 misarja, 1 kovač, 1 mašinist, 1 gozdar, 1 risar, 3 pisarji, 1 izrjava blagajničarka ter vsakovrstni trgovski, gostilniški in hišni posli. Oddasta se 2 mesečni sohi in 1 prodajalna. Iščejo se za majev termin manjša in velika stanovanja.

— Meteorologični mesečni pregled.

Minoli meseč prosino je bil suh in mrzel.

— Opazovanja na topomeru dadlo povprek v Celsijevih stopnjah: ob sedmih zjutraj — 7, ob dveh popoldne — 17°, ob devetih zvečer — 47°, tako da znaša srednja zračna temperatura tega meseča — 45°, za 22° pod normalom. — Opazovanja na tlakomeru dadlo 739,8 mm kot srednji zračni tlak tega meseča, za 38 mm nad normalom. — Mokrih dnij bilo je 7, padavina, skoro sam sneg, znaša 39,2 mm.

* Sprevod kraljice Viktorije v Windsor. 2. t. m. dopoludne se je vršil v Londonu sprevod kraljice Viktorije. Rakev s kraljevo družino in z zastopniki raznih držav je dospela v London ob 11. uri dopoludne. Na peronu so jo čakali: kralj portugalski, kralj belgijski, kralj grški, nadvojvoda prestolonaslednik avstro ogrski, veliki knez naslednik ruski in drugi princi in razne deputacije. Pozdravili so jih kralj Edvard in kraljica Aleksandra ter nemški cesar. Med tem je neslo 6 gardistov rakev na lafeto. Ob pol 12. uri se je začel sprevod pomikati. Maršal Roberts, z maršalsko palico v roki, je vodil vojaštvvo, ki je imelo na levem rokavu črno ovezo. Za četami so jazdili tuji vojaški atašiji in generalni štab, dvorniki in najslavnnejši ter najboljši angleški možje. Lafeto z rakvo je peljalo 8 konj, na katerih so jahali postiljoni v zlatovezenih livrejih. Kraljevski konjarji so stopali na stran. Rakev je bila pokrita s težkim svilem, belim mrtvaškim prtom. Ob desni in levni strani rakve so šli visoki častniki. Za rakvijo pa je jazdil kralj Edvard, na njegovi desnici Viljem II., na levu pa nadvojvoda Connaught. Viljem je jazdil belca ter je bil v rudeči uniformi angleškega maršala. Drugi suvereni in zastopniki držav so jazdili v vrstah po trije. Vse svečalke so bile po ulicah cvite z lovorjem in s cvetlicami ter zavite s črno tančico. Z hiš so vibrare zastave, z okenj in balkonov pa so visele črne in škrilaste preproge. Sprevod je šel na kolodvor Paddington, odkoder se je prepeljala rakev v Windsor. Tam se je blagoslovila. Vendar je ostala ondi le do ponedeljka in se končno prepeljala v kraljevsko grobnico v Frogmore. V Londonu je bilo te dni več milijonov tujcev.

* Umetniška predavanja za narod. V Parizu se je ustanovilo društvo, ki ima namen, predavati pri prostemu narodu o umetnosti. Predavanja bodo brezplačna in javna. Francoski umetniki hočejo vzgojiti tudi nižje sloje, da bodo umevali umetnost ter jo znali ceniti!

* Laži-baron. V dunajskem pisateljskem društvu se je primeril velik škandal. Pokrovitelj društva, nadvojvoda Franc Ferdinand in predsednik baron Gleichen sta odložila svoji mestni, in to radi podpredsednika Madernya. Ta si je nadel brez pravice naslov barona, dasi je bil sin nemškega kmeta. Plemiško ime je vzel po nekem starem častniku. Maderny je izginil z Dunaja in odnesel 20 000 kron.

* Na ledeni plošči v morje. Štirje možje iz Wieringen ob Zuiderkem jezeru so stali na ledu ob obali, ko se je z njimi vred odtrgala velika plošča ter jih po večdnevnom plavanju slem ter tja zanesla v morje, kjer so se potopili. Rešiti jih baje ni bilo možno, ker so bili vsi čolni primrjeni.

Književnost.

— „Jug“. Izdava Franc Derganc. Vreja Niko Zupanič. Vsebina 2. zvezka te revije: Pax vobiscum! Spisal Ive Dragovan

in Rade Grabrian. — Slovenska umetnost na Dunaju 1900. Spisal Niko Zupanič. — Miss Claire N. Zložil Fr. Derganc. — John Ruskin v umetnosti. Spisal Kaz. Radič. — Prijatelja. Novela. Spisal Mirko Jagodič. — A. E. J. O. M. Spisal Niko Zupanič. — Prešernove slike. Spisal Al. Repič. — Iz medicine. Spisal A. D. — Claire. Zložil Niko Zupanič. — Pregled. — Stope. — Listnica uredništva. „Jug“ izhaja po jedenkrat na mesec. Cena: celo leto 5 kron, pol leta 2 kroni 50 vin.

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj 5. februarja. Razdelitev jugoslovanskih poslancev na dva kluba je izvršena stvar. Danes se je ustanovil klub hrvaških in slovenskih poslancev, v katerem so združeni vsi tisti poslanci, ki niso vstopili v Šusteričev klub. Novi klub hrvaških in slovenskih poslancev je izdal komunike v katerem pravi:

Hrvatsko-slovenski klub stoji na krščanski podlagi. Zavzemati se hoče z vsemi zakonitimi sredstvi za narodne pravice Hrvatov in Slovencev in njih vsestranski napredek na kulturnem in gospodarskem polju. Posebno pozornost bode posvetil vprašanju zgradbe nujnih železnic v južnih pokrajinalah monarhije. Pripravljen je vzajemno podpirati opravičene zahteve vseh ostalih slovenskih narodov ter v to svrhu dobiti čim ožjo zvezo z njih zastopniki. Klub bo uvaževal prepričanje onih svojih članov, kateri so za oživotvorjenje hrvatskega državnega prava ter so podali odnosno pravno zabrambo v poslanski zbornici dne 5. februarja.

Na Dunaju, 5. februarja 1901. Ferjančič, Perič, Ploj, Biankini, Robič, Spinčič, Ferri, Ivčevič, Šupuk, Borčič, Zaffron, Vuković, Plantan, dr. Tavčar.

Odsotna sta in zato še nista podpisala te izjave dr. Klaic in Gabršček.

Klub se je takoj konstituiral in izvolil dr. Ivčeviča svojim načelnikom in dr. Ploja načelnikovim namestnikom. Slovenski napredni poslanci so odklonili vsako zastopstvo v prezidiju tega kluba.

Dunaj 5. februarja. Današnja seja poslanske zbornice je bila kratka in do konca tudi mirna. Začetkom seje so bili prečitani protesti zoper izvolitev nekaterih poslancev. Sodišče v Žužemberku je zahtevalo, naj se mu dovoli poslanca Vencaja sodno pregačati. Ko so bila čitana državoprsna zavarovanja Hrvatov in Čehov, so nemški radikalci začeli razgrajati, ker so bila zavarovanja Čehov spisana v češkem jeziku. Wolf: Kakšna komedija pa je to? Kaj se pa čita? Tu nismo v češkem deželnem zboru. Čehi so klicali: Saj se itak preveč nemškega čuje. Wolf: Nemški naj se čita! Hudiča, v avstrijskem parlamentu boste nemški govorili, sicer bomo mi z Vami nemški govorili. Čeh Fresse: To je nemška kultura. Wolf: Gospod prezident, skrbite, da se bo nemški govorilo. Prezident Weigl opomni, da so se take izjave vedno čitale v dotednjem jeziku. Glöckner: Babilonski stolp! Spravite se v Čehovijo! Weigl je predlagal, naj bo prihodnja seja v soboto, na dnevni red pa naj se postavi volitev prezidija. Kaiser je protestiral proti čitanju državoprsnih zavarovanj in predlagal, naj bo seja v petek. Sprejet je bil predlog, da bo seja v petek. Wolf: To je večina za nemški državni jezik.

Rim 5. februarja. Vsled razpusta delavske zbornice v Genovi se je uveljavljal živahnata razprava v parlamentu. Splošna sodba je, da odstopi ministrstvo. Bruselj 5. februarja. Krüger je dobil brzjavno naznanilo, da so se Burj polastili na portugalskem ozemlju ležeče železnice Komjatiport-Delagoa-Zaliv. London 5. februarja. Lord Kitchener javlja, da je bil naskok Burov na Modderfontain odbit, in da je general French Bure pognal v beg.

Se dobiva povsod!

Kalodont

neobhodno potrebna zobra Crème
vedržuje zobe čiste, bele in zdrave,

Meteorologično poročilo.

Vsična nad morjem 206-2 m. Srednji sračni tlak 726-0 mm.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morja v m.
4. 9. zvečer	729.5	18	brezvetr.	oblačno		
5. 7. ajutraj	728.1	12	sr.vzsvzh.	meglja		
• 2. popol.	725.5	16	brezvetr.	dež	113 mm	

Srednja včerajšnja temperatura 15°, normala: -13°.

Dunajska borza

dne 5. februarja 1900.

Skupni državni dolg v notah	98.45
Skupni državni dolg v srebru	98.35
Avtrijska zlata renta	117.70
Avtrijska kronska renta 4%	98.15
Ogrska zlata renta 4%	117.60
Ogrska kronska renta 4%	92.95
Avtro-ogrsko bančne delnice	1690—
Kreditne delnice	662.50
London vista	240.80
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.55
20 mark	23.53
20 frankov	19.15
Italijanski bankovci	90.30
C. kr. cekini	11.31

Ljubljanska kreditna banka

Laibacher Creditbank v Špitalskih ulicah št. 2

menjalnica v pritličju

sprejema vloge na hranilne knjižice ter iste obrestuje po 4% od dne vloge do dne dviga,
2% rentni davek od teh hranilnih vlog plača banka sama.

Ljubljanska kreditna banka

izplača tudi veče svote brez odpovedi. (11-29)

Zunanjim vlagateljem
so na željo poštno hranilne položnice na razpolago v svrhu poštne proste vpošiljatve zneskov.

(12-28)

Hajd' na beli vrh planine,
Kjer solnca žarek sneg topí!
Tu gor' mi vsaka bol premine,
Veselja srce prekipí,
In vriskam, da od skal odmeva:
„Pozdravljenia, prelepa zemlja!
Pozdravljen, krog sneženih glav!
Napijam Vam, kar najbolj pravo
Za grlo, tek in za prebavo
Očeta Klauerja „Triglav“!

Erno Kobler
c. kr. davčni pristav
Pavla Kobler rojena Fleš

poročena.

(274)

Ribnica, dne 5. februarja 1901.

Punca pa tako!

Temu treba se odvaditi.....

(259-2)

Pristne ruske

Peterburške
galoše

(2289-13)

se dobivajo po stalnih cenah pri tvrdkah:

J. S. Benedikt, K. Karinger, H. Kenda, Ant. Krisper,
V. Petričić, K. Recknagel, Fr. Szantner, F. M. Schmitt.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, ki so povodom bolezni in smrti našega iskreno ljubjenega strica, oziroma svaka, gospoda

Jakoba Petrina

izkasali nam svoje sočutje, izrekamo tem potom svojo najtoplejšo zahvalo.

(267)

Žalujoči ostali.

Zahvala in priporočilo.

Srčno hvalo izrekam „Društvo industrijalcev“ (Verein der Industriellen) za zavarovanje proti telesnim nezgodam za kulantno postopanje in hitro izplačilo zavarovalne svote brez vsacega negotova.

Iz svojega prepričanja in hvaležnega srca priporočam omenjeni zavod vsakomur.

Glavni zastopnik za slovenske dežele je gospod Franjo Staut, Ljubljana, Trška cesta št. 29.

(265)

A. Kališ.

Guber-jev vrelec

Najbolje učinkujoča železo-arsenasta voda proti slabokrvnosti, ženskim bolezni, živčnim in kožnim bolezni itd. — Dobiva se v vseh prodajnicah mineralnih vod, lekarnah in drogerijah

HENRIK MATTONI, Dunaj,
c. In kr. avstr. dvorni in komorni založnik.

Svarilo!

Vsakogar svarim, da naj ne daje nikomur niti na račun, niti na posojilo v mojem imenu, ker sem plačnik samo za ono, kar vzamem sam.

Hinko Brilli
magister pharmaciae.

(12-28)

Dve prodajalniški lokaliteti

1 lokal je opremljen za krojaško konfekcijo,

1 lokal pa za špecerijo ali sploh za vsako trgovino,

na dobrem prostoru se po ceni takoj dasta v najem.

Istotam se oddajo tudi lepe (272-1)

Velike kleti in transito-skladišča.

Več se izve v upravnosti, Slov. Nar.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. februarja 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 24 m po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reiffing v Steyr, v Linc; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inostrost; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoludne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m populadne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inostrost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reiffing v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franczove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 10. uri po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste — Proga v Novo mesto in Kočevje. Ob 7. uri 17 m zjutraj osobni vlak v Novo mesto, Straža-Tolice, Kočevje. — Ob 1. uri 5 m populadne osobni vlak v Novo mesto, Straža-Tolice, Kočevje. — Ob 6. uri 55 m zvečer osobni vlak v Novo mesto, Kočevje. — Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijineh varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inostrost, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m populadne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, — Ob 8. uri 51 m zvečer osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Ob 8. uri 44 m zjutraj osobni vlak iz Novega mesta in Kočevja. — Ob 2. uri 32 m populadne osobni vlak iz Straža-Tolice, Novega mesta in Kočevja. — Ob 8. uri 48 m zvečer osobni vlak iz Straža-Tolice, Novega mesta, Kočevje. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m populadne, ob 6. uri 50 m zvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zvečer, ob 11. uri 6 m dopoludne, ob 6. uri 10 m zjutraj.

v II. nadstropji, z 2 sobama in pritiklinami, na Reseljevi cesti št. 26 odda se mirni stranki s 1. majem.

Povpraša se istotam.

(264-1)

Pekarija

obstoječa čez 20 let, z vsemi potrebnimi prostori in opravo (pripravna posebno za začetnike), odda se pod prav ugodnimi pogoji takoj ali pozneje. — Pojasnila daje J. Razboršek, Smartno pri Litiji. (226-3)

Stanovanje

z dvema ali tremi sobami išče za majev termin stranka brez otrok.

Ponudbe sprejema upravnštvo, Slov. Naroda.

(276-1)

Lepo stanovanje

s 4 sobami, sobo za posla, shrambo, kuhinjo i. t. d. v III. nadstropji na Turjaškem trgu štev. 7 se odda s 1. majem, eventualno tudi prej. Več se izve v Naglasovi zalogi pohištva.

(277-1)

Objava.

Podpisani svarim vsakogar, naj ničesar ne kreditira ali posodi moji ženi Neži Danič, ker nisem plačnik za njo. Tudi naj se ničesar ne kupi od nje brez moje vednosti.

V Ljubljani, 4. februarja 1901.

(268)

Ivan Danič.

Stanovanje

na vogalu Kongresnega trga in Végovih ulic, ležeče v I. nadstropju in obstoječe iz 5 sob meji temi jedna balkonska, s pritiklino, se odda s 1. majem t. l.

(260-2)

Natančneje se izve pri hišniku, Kongresni trg št. 12, ali pa v pisarni užit. zakupa, Dunajska cesta št. 31.

Dobre cenene ure

s 3letnim pismenim jamstvom razposilja zasebnikom

HANNS KONRAD

tovarna za ure in eksportna hiša zlatnici

Most (Brüx) Češko.

Dobra nikelnasta remontoarka

Prava srebrna remontoarka

Prava srebrna verižica

Nikelnasti budilec

Moja tvrdka je odlikovana s c. kr. orlom, ima zlate in srebrne medajde razstav ter tisoč in tisoč priznalihs pisem.

(2611-15)

Ilustrirani katalog zastonj in poštne prosto.

Stavišča na prodaj.

Vsled sklepa občinskega sveta z dne 22. t. m. bode

v ponedeljek, dne 11. februarja 1901

ob 10. dopoludne mestna občina ljubljanska deset svojih v Ljubljani, med Dunajsko cesto ter med Dalmatinovimi, Cigaletovimi in Sodniškimi ulicami ležečih stavišč potom javne dražbe prodala.

Dražba se prične ob navedeni uri